

ΕΛΛΑΣ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΦΡΗΣΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΠΕΜΠΤΗΝ & ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ 6^{ον} ΔΡΙΘ. 428
ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΛΕΠΤΑ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 45

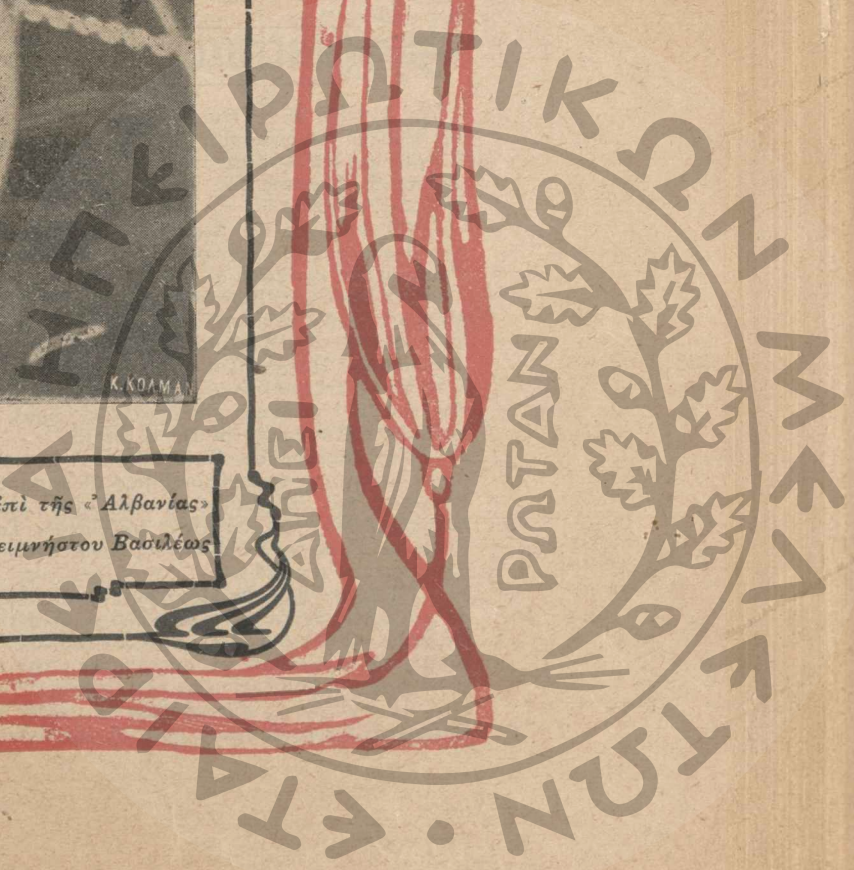
ΑΘΗΝΑΙ. — ΚΥΡΙΑΚΗ 31 ΜΑΡΤΙΟΥ 1913
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Διημέριον Δραχ. 10.— Διήμερον Δραχ. 5.—
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ > Φρ. 15.— > Φρ. 8.—

Ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα Ὀλγα μετὰ τῆς Α. Υ. τοῦ Πρίγκηπος Γεωργίου ἐπὶ τῆς «Ἀλβανίας» ἐπιστρέφοντες ἐξ Ἑπείρου τὴν παραμονὴν τῆς στυγεραῆς δολοφονίας τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως

Εφάνη η ξηρά. Καθώς οι πελαγοδρομοί, αντικρύζα-
μεν και ήμετις επί εξ ήδη μηνας ούρα-
νον και θάλασσαν, άλλ' όπως όλα τα
ταξείδια, δεν ήμπορεί παρά να έχρη και
αυτό το τέλος του, και ιδού εις το βά-
θος του όρίζοντος διαγράφεται ήδη η
ξηρά με τον ποδηγόν λιμένα.

Το τελευταίον διάβημα των Δυνά-
μεων καθιστά διανυστέραν την κατά-
στασιν.

Διά μέν την Βουλγαρίαν και Σε-
βριαν δεν αφήνει έκκρεμη ζητήματα, έ-
κτός της αποζημιώσεως, την οποίαν
επίσης ήποσέχθησαν ότι θα λάβουν
ήπ' όψιν.

Διά το Μαυροβούνιον παροσιάζε-
ται η απόφασίς των περί της Σκόδρας
ως άνεκκλητος. Και αν ήνε πράγματι
τοιαύτη ίσως οι ήρωϊκοί σύμμαχοι
προβοῦν εις την θυσίαν αποζημιούμε-
νοι δι' άλλων άνταλλαγμάτων.

Μόνον διά την Ελλάδα η στάσις
των Δυνάμεων παρέχει άνόμην στάδιον
εις έμφυλάξεις.

Αι δοθείσαι όμως υποσχέσεις διά
την «πλειονότητα» των νήσων (δι
μᾶς παραχωρούνται) και αι βεβαίω-
σεις ότι αι Δυνάμεις θα ήνε συνδιαλλα-
κτικαί διά τας επί της Ήπειρου αξιώ-
σεις μας, εξομαλύνουν οπωσδήποτε την
διαφοράν και, εν πάση περιπτώσει με-
τατοπίζουν το ζήτημα, από διενέξεως
ήμῶν προς την Τουρκίαν εις συζήτη-
σιν ήμῶν προς τας Δυνάμεις.

Δεδομένου λοιπόν ότι η Τουρκία διά
μέν τα όρια της Αλβανίας άδιαφορεί,
διά δε τας νήσους ενεπιτετεύθη εις τας
Δυνάμεις, δεν μένει πλέον διαφορά με-
ταξύ ήμῶν και της Τουρκίας και συνε-
πώς δεν μένει και αίτια παρατάσεως
του πολέμου.

Αν λοιπόν τίποτε άπρόοπτον δεν
μᾶς διαφεύσῃ, την φοράν αυτήν δυνά-
μεθα βασίμως να ελπίζωμεν ότι πλη-
σιάζομεν τέλος εις τον λιμένα της ει-
ρήνης.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Την Τρίτην, 26ην Μαρτίου, το Προεδρείον
της Βουλής παρουσιάσθη εις την Βασιλίαν
Οργαν και υπέβαλε τα συλλυπητήρια του νο-
μοθετικού Σώματος διά τον θάνατον του Βα-
σιλέως Γεωργίου.

Ο Διάδοχος της Σερβίας διά Βεροοίας
και Θεσσαλονίκης ανέχωρσεν την Τρίτην εις
Γουμένισαν και Σκόπια.

Ο Βασιλεύς Κωνσταντίνος έδέχθη τον
Μητροπολίτην Κιτίου, συλλυπηθέντα Αιδόν
έξ όνόματος της Έκκλησίας Κύπρου διά τον
θάνατον του Πατριός Του.

Το «Μετζίτι» ενεφανίσθη πρό των στε-
νών του Έλλησπόντου και μετά τινά ώραν έ-
πανήλθε πάλιν άπ'ακτον εις τα στενά.

Την προεβδόσαν Τετάρτην αι Δημοτικαί
άρχαι Αθηναίων έπαρουσιάσθησαν ενώπιον του
Βασιλέως και εξέφρασαν τα προς αυτόν συλ-
λυπητήρια διά τον θάνατον του πατρός Του
Βασιλέως Γεωργίου. Ο Βασιλεύς Κωνσταντίνος
απήντησεν ευχαριστών.

Η Διάσκεψις των Προσβεστών συνελθού-
σα και πάλιν εν Λονδίνο συνεζήτησε περί της
ανάγνσεως των Δυνάμεων προς τα Βαλκανικά
Κράτη και άπεφάσισε να τοίς συστήσῃ την ά-
νάγκην της συνομιλογίσεως της ειρήνης.

Η άπάντησις των Δυνάμεων προς τα
Βαλκανικά άπεφασίσθη να συνιστῇ την διακο-

τήν των έχθροπραξιών, να δέχεται ως βάσιν
διαπραγματεύσεων την συνοριακήν γραμμήν
Μηδείας-Αίνου, άλλα τα λοιπά ζητήματα να
τ' άφίην προσωρινώς έκκρεμη.

Οι «Τάιμς» εις το φύλλον της Πέμπτης
έκφράζουν έλπίδας περί της συνομιλογίσεως ει-
ρήνης εν τη Βαλκανική.

Το περιήμουν «Χαμηδιέ» εκ Πόρος Σαΐν
μετέβη εις Ιομαηλίαν και έκείθεν εις Σουέζ
την Τρίτην, όπόθεν άνεχώρησεν προς Νάτον
πάλιν, άγνωστον ποῦ κατευθυνόμενον. Τοῦ
«Χαμηδιέ» προηγείται το Γερμανικόν ατμό-
πλοιον «Αρραγονία» με τα πυρομαχικά του.

Ο ύπουργός της Παιδείας εξέτισσε παρά
της Πρωταγείας του Πανεπιστημίου να έρωτη-
θῇ ο καθηγητής της Αρχειολογίας κ. Καββα-
δίας σχετικώς με μίαν θορυβώδη συνέντευξιν
του διά τον τίτλον του Κωνσταντίνου ΙΒ', εις
την όποιαν όσως δεν εύρίσκει σχέση της νέας
«Ελλάδος» με την Βυζαντινήν, άλλα μόνον με
την Αρχαίαν.

Το Μαυροβούνιον ζητεί ως αποζημιώσιν,
διά να έγκαταλείψῃ τας απαιτήσεις του επί
της Σκόδρας, 100 εκατομμύρια φράγκα.

Το αντίστοιχόν του «Κερανό» έ-
βομβάρδισε τους Τουρκικούς στρατώνας των
Κυδανιών (Αϊβαλί της Μικράς Ασίας).

ΑΠΟ ΠΕΜΠΤΗΣ ΕΙΣ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΦΟΡΟΣ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ

Καρμία Τουρκόπολις δεν έχει όνομασί-
ας, ούτε και αυτή η Θεσσαλονίκη. Μερικούς
τους μόνον δρόμους, τους πλέον κεντρικούς,
τους όνομάζει ο λαός μόνον από συνήθειαν.
Πολύ σωστά λοιπόν ανέλαβεν η Δημαρχία
της Θεσσαλονίκης όπως δώσῃ όνόματα εις
όλους τους δρόμους και τας πλατείας της πό-
λεως. Φαντασθήτε μία μεγαλούπολις 200 χι-
λιάδων κατοίκων να μην έχῃ την απαραίτη-
την αυτήν εύκολίαν όχι μόνον διά τους ξένους
άλλά και διά τους έγχωσίους, οι όποιοι διά να
φθάσουν εις την διεύθυνσιν την όποιαν ζητούν
χρειάζονται δόλοκληρον διαδικασίαν.

Ξέρεις παληκάρι μου ποῦ κάθεται ο Α-
θανασάκης εφέντης; έρωτούσε λόγου χάριν ένας
ξένος τον υπάλληλον γεγονόκοῦ χαλβατζιδίκου.
Πάρε το τρανόν σουκάκι και μολίς φτάσῃς
στό βακουφικό στρίψε ξεβρά και θα δῃς ένα
φουρνάριον. Μόλις το άφήσῃς αυτό, στρίψε δε-
ξιά και θα βῇς στη Συναγωγή. Απο τῆς Συ-
ναγωγῆς θ' άντικριθῇς ένα σπίτι με γαλάζια
πόρτα, κολλητά εινε ένας μανάβης. Ρώτα τον
και θα σοῦ πῇ.

Όποιος έξῃσεν εις Τουρκόπολεις θα εινε συ-
νειλισμένος από τους διαλόγους αὐτοῦς, οι ό-
ποιοι τώρα πρέπει να λείψουν διά της όνομα-
σίας όλων των δδῶν των νέων Έλληνικῶν πό-
λεων. Αλλά οι δημαρχικοί έχουν καθήκον εις
εὐρον όπως εις τους καλλιτέρους εξ αυτών δώ-
σουν τα όνόματα φρονεθέντων αξιοματικῶν.
Όσον εφρονεῦθησαν εις το Σαραντάπορον λ. γ.
Πρέπει να δοθῶν τα όνόματα των εις τους
κεντρικώτερους δρόμους της Κοζάνης, όσον ε-
φρονεῦθησαν εις την μάχην των Γιαννιτσῶν
πρέπει να δοθῶν εις τους καλλιτέρους δρό-
μους της Θεσσαλονίκης, όσον εις το Μπίζι, τη
Μανωλάσα, το Δριοκ να δοθῶν εις τα
Γιάννενα και οὔτω καθ' έξῃς. Θα εινε ο παρα-
μικρότερος φόρος ευγνωμοσύνης ποῦ έχουν ν'
αποδώσουν οι Άθιοι των νέων Έλληνικῶν πό-
λεων εις την μνήμην εκείνων ποῦ έθυσίαν
την ζωήν των διά να χαρίσουν εις αὐτάς την
Έλευθερίαν με όλα τα θανμάσια δώρα της.

ΠΕΛΑΓΟΣ

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΣΤΙΧΟΙ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ

Αφ' το ζεστό σου στρώμα
Σηκώσου Μαργαρίτα
Του έρωτα η σούτα
Γη κι' ούρανό περιγῇ.

Ο Σατανάς σου ψάλλει
Το καταχθόνιον όσμη
Που του θνητού το φάσμα
Θά λερ παντοτεινά.

Κάποιος δειλά πεθαίνει
Στο έξο καρφωμένος
Στη φύσι πάντα ξένος
Στης βλάης της ζωῆς.

Αφ' το ζεστό σου στρώμα
Σηκώσου Μαργαρίτα
Του έρωτα η σούτα
Περνάει η Μαγδαληνή!

Στέφανος Μαρτζώκης

ΔΙΚΑ ΜΑΣ ΚΑΙ ΞΕΝΑ

Ο ΚΕΜΑΛ ΦΙΛΟΣ ΜΑΣ

Με όλους τους άγῶνας του να έπαισι-
αζον την Αλβανίαν μέχρι Πρεβέζης ο Γουμλί Κε-
μάλ έξεκολούθει να ήνε... φίλος μας.

Όταν η «Μυκάλη» έκτελούσα τον άσπι-
σμόν των Ήπειρωτικῶν άκτιῶν προσομιλῶν
εις Αὐλῶνα, ο πρωθυπουργός (;) της Αλβανί-
ας (;) διεμήνυσεν εις τοῦς Έλληνας έπι-
ματικούς, ότι χάρει έξαιρετικῶς διά την έκ-
παισίαν των, ότι εινε ένθουσαιμένος με
τας πολεμικῶς προόδους της Ελλάδος αὐ-
τω λυπείται διότι αι σημεριναί περιστάσεις δι-
του επιτρέπουν να έκδηλώσῃ καταφανέστε-
ρην χαράν του, οὔτε καν να έπισκεφθῇ τους
Έλληνας αξιοματικούς.

Όπωςδήποτε έστειλε προς αὐτούς... άπο-
σίμως μερικά άρνάκια του γάλακτος!

Πῶς κατορθῶναι αὐτούς ο άνθρωπος να ήνε
με όλους τους έχθρους του... φίλος;

ΤΟ ΔΙΑΖΥΓΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΨΥΧΑΡΗ

Όστε ο κ. Ψυχάρης έπῃρε το διαζύγι-
ον, από την κόρην του ένδοξου Ρένου, κα-
θώς λέγουν αι έφημερίδες, διά να ένσῃ την
ζωήν του με μίαν νεαράν υπαίτην, την όποιαν
ήγάτησε. Φαίνεται ότι με την ηλικίαν ο έφη-
μος προς την γλώσσαν ήρχισε να ύποχωρῇ εις
άλλον έρωτα, τον αινωίως αδιόριστον.

Η ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΣΤΟΛΗ ΚΑΙ Ο ΦΕΡΑΙΝΑΝΔΟΣ

Έλλην διπλωματικός υπάλληλος εν Σόφης
συνομιλῶν κατά τινα παρουσίαν του με
του Βασιλέως της Βουλγαρίας, έφερε τον λό-
γον και εις το ζήτημα της στολής των Βυ-
ζαντινῶν Αυτοκρατορῶν, με την όποιαν ένε-
νίσθησαν ο Βουλγαρος Τάσος.

Ο βασιλεὺς Φερδινάνδος έπήρσεν εις την
«Έλληνα διπλωμάτην ότι η στολή την όποιαν
φορεῖ κατά τινας έπισημούς, περιστάσεις και
η όποια όμοιάζει με την στολήν των Βυζαντι-
νων Αυτοκρατορῶν του Βυζαντίου, εινε η
στολή των παλαιῶν Βουλγαρῶν Βασιλέων, οι
όποιοι όλον τον ρυθμόν του Παλατιου των έ-
χον προσαρμόσῃ εις τας Βυζαντινῶς τεχνολο-
γίας.

Επομένως αίρεται έτσι μία παρεξήγησις.
Ο Τάσος της Βουλγαρίας δεν ένδοξεν με
την χρυσοποίκιλτον Βυζαντινῇ στολήν αὐ-
τήν να δείξῃ ότι και το Βουλγαρικόν βασίλειον
έχει ιστορίαν.

Η ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣΣΗΣ ΟΛΓΑΣ

Η Βασιλισσά μας Όλγα εινε γνωστὴ δι-
συχνά έπισκέπτεται τας φυλάκας Αβέρ-
φου. Οὔτω κάποτε έπισκεφθεῖσα τα διάφορα
μερίσματα, εισηλθε και εις το νοσοκομει-
ον. Επὶ τῇ δηλώσει δε του διευθυντοῦ ότι εις τα
δωμάτια των μεταδοτικῶν νοσημάτων έννο-
μενος κατάδικός τις εν άπομονώσει, εὐχόμε-
νος εις το τελευταίον στάδιον της φθορᾶς
έζητῃσεν να τον ιδῇ. Εισελθούσα δε εις το
μάστιον του άσθενούς μόνῃ, παρηγορεῖ τον
δι' ευαγγελικῶν λόγων, άποσιώσασα δε κατὰ
έκ του τραγῆλου της χρυσῶν σταυρῶν με-
τάλλοσσεως, άνήρτισσε τοῦτον εις τον λαμπ-
ρὸν έτοιμοθάνατον, εύχόμενῃ άπαιλαγήν δι-
του κατατρέχοντος αὐτόν νοσηματος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΝ

Καλό το τέατρο αὐτό, ἀμὰ αὐτό πρόσω-
πον ποῦ παίζουν ντὲν μιλάει. Μην εινε μιαν
αὐτὴν ποῦ εἶχεν έλθει από χωρὶ της Περ-
σου διά την κηδείαν του Βασιλέως ο κινη-
ματογράφος.

ΡΥΜΟΤΟΜΙΑ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Εν Θεσσαλονίκη καθιερίσθη έπιτροπή από
τον Νομόρχον κ. Αργυρόπουλον, τον διευν-
την των δημόσιων έργων κ. Διαμαντίδη και
τον αρχιτέκτονα κ. Ζάχον, της όποιας το έρ-
γον θα εινε η έπί το προσδευτικώτερον και
Έλληνικότερον μεταβολή της πόλεως.

Θα καθορισθῇ τα έμπορικά, τα βιομηχα-
νικά και τα κατοικήσιμα τμήματα της πόλεως
και έπί τῇ βάσει του καθορισμοῦ αὐτοῦ θα
χαραχθῇ η ἀνάλογος ρυμοτομία, με πόρτα,
πλατείας, τοποθετήσεις άνδριάντων και οικο-
δομᾶς διαφόρων Δημοσίων κτιρίων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΑΦΟΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Πολύ επιτυχῆς η ιδέα του Δραγατσίου Λυ-
κείου, να έκδράμουν σημερον οι μαθηταί του
με τας οικογενείας των εις Δεκέλειαν, διά να
προσκυνησουν τον τάφον του Βασιλέως.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ «ΕΛΛΑΔΑ»

Αι τιμαί των τροφίμων εις τα Ίωάννινα
κατά το διάστημα της Ξυήνον πολιορκίας.

Κατά τους τελευταίους ίδίους μήνας τα τρο-
φικά της πρώτης ανάγκης εἶχον ύψωθῇ ύπερ-
βολικά. Έπαυσανσεν διά μίαν όλάν ζάχαριν
γρόσια 40, διά μίαν όλάν άσπῃς ποῦ-
τῃος γρόσια 20, διά μίαν όλάν μομπούταν
(ο συνήθης μᾶς άστος) γρόσια 10, διά μίαν
όλάν χαλβάν γρόσια 20, διά μίαν όλάν αἰτα-
γρόσια 6, διά μίαν σοκολάταν γρόσια 10 (πρό-
τερον 3 γρ.), διά μίαν όλάν μακαρόνια γρόσια
12, διά μίαν όλάν όρτζης γρ. 12, διά ένα τε-
νεκέν πετρελαιοῦ γρόσια 120, διά έν στατο-
χάριον γρόσια 2, διά μίαν δε τέλος πάντων
έφημερίδα 5 ήμερον επί έννοικίῳ διά μίαν
ώραν 110 γρόσια!

Ίωάννινα Π. Α. Μ.

ΕΚΡΗΚΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Οι Ίνδοι μηδενισαίς έθεσαν ήδη εις την ή-
μεραν διάταξιν την μέθοδον της άποστολής
διά του Ταχυδρομείου έπιστολῶν με έκρηκτι-
κά υλικά, αι όποια έκρήγνυνται μόλις άπο-
σχηρῶσθουν.

Αὐτο ταῦτα έπιστολαί εστάλησαν προς
τους διευντῆς των έφημερίδων «Αγγλος»
και «Κεφάλαιον», αι όποια έξεργάσαν καθ'
ήν στιγμήν έσφραγίζοντο εις το ταχυδρομει-
ον. Αὐο Ίνδοι ταχυδρομικοί υπάλληλοι έτραν-
ματιάζονταν, εκ των όποιων ο εις σοβαρότατα.
Και άλλα ταῦταί έπιστολαί εστάλησαν
προς τας διευθύνσεις των έφημερίδων «Πο-
λιτεῦς» και «Αυτοκρατορία».

ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΕΝ ΒΕΡΟΛΙΝΩ

Εις νέας σπουδαίας άποφάσεις επί του προ-
γράμματος των προσεχῶν Όλυμπιακῶν Αγώ-
νων (εν Βερολίνῳ 1916) προέβη η Γερμανική
Έπιτροπή, τῇ έγκρίσει και της Διεθνούς Ό-
λυμπιακής τοιαύτης.

Οὔτως άπεφασίσθη να κατοργηθῇ η μέθο-
δος της δι' άμφοτέρων των χειρῶν σφαιροβο-
λίας, διακοβολίας και άκοντισμοῦ.

Η άπόφασις αὕτη έστηρίχθη, ως φαίνεται,
επὶ της σύμβουλῆς Γερμανῶν λατρῶν, οι όποιοι
λέγουν, ότι το Σουηδικόν σύστημα της καλου-
μένης «οιμηρικῆς άναπύσεως» του όλου σώ-
ματος δεν έχει ήγειρ βάσεις και ότι οι άθλη-
ται πρέπει να έπιδίδονται εις την διά του ένός
μόνον βραχίονος άκίνησιν.

Έννοείται ότι τοῦτον κινείται υπό των πε-
ρισσοτέρων ξένων λατρῶν, ως οὐδόλως όρθόν.

Η Γερμανική έπιτροπή επίσης άπεφάσισε να
καταργηθῇ το άλμα άνευ φορᾶς και να περι-
λάβῃ εις το πρόγραμμα μόνον το μετά φορᾶς
άλμα, εις ύψος και εις μήκος.

Επίσης έκτός του γκολφ και του χόνεν να
προστεθῶν και Ιπποδρομία.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΣ ΣΥΝΤΗΡΟΥΣΑΙ

ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΑΣ ΤΩΝ

Η Νέα Υόρκη έχει 500.000 γυναίκες ποῦ
ζοῦν από την εργασίαν των και εξ αυτών αι
100.000 εινε νυμφευμέναι. Απο τας έκατον
αὐτάς χιλιάδας οι πενήνκοντα χιλιάδες τρέ-

Ο ατελείωτος χορός

(Βεσσαραβική παράδοσις)

Εις τα περὶχωρα του Κισαβέ βλέπει κανείς σω-
ρόν λίθων σχήματος κυκλικῶ. Εν τῇ μέσῳ τοῦ
περίεργου τούτου σωροῦ υπάχει λίθος, υπερβάλ-
λων όλους τους άλλους κατά το μέγεθος. Οι σο-
φοί άκόμη φιλονεικοῦσι διά τῇν ύπαρξιν των λί-
θων τούτων και άλλοι μὲν παραδέχονται τον σω-
ρόν ως λείψανον ειδώλων της προϊστορικῆς επο-
χῆς, άλλοι δὲ ως μνημείον κατασκευασθέν υπό
του προϊστορικοῦ ανθρώπου προς άνάμνησιν νίκης
κατ' ισχυροῦ. Η διαφωνία έξακολουθεῖ και έκά-
στη των γνώμῶν τούτων έχει υποστηρικτάς, άλλ'
οὔτε οι μὲν οὔτε οι δὲ δύνανται να άποδείξωσι δι'
έγγράφων τεκμηρίων.

Η λαϊκή δημος φαντασία έπλάσσε μύθον, περί
της προελεύσεως των φίλων τούτων και ιδού
αὐτός:

Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Ενομίζαμεν ότι έπέρασε πλέον η εποχή,
κατά την όποιαν, όταν ένας δημοσιογράφος
εἶχε παραπόνον εναντίον ένός προσώπου,
τό έξεδικεῖτο διά της έφημερίδος. Αλλά ιδού
ότι περὶ όλίγων ήμερῶν έγινε μία από τας
άδικαιότερας επιθέσεις εναντίον του έφόρου
της Έθνικῆς Βιβλιοθήκης, ως δήθεν δα-
νειζόντος βιβλία, τα όποια χάνονται κλπ.

Εντυχῶς το ζήτημα εκρήθη από την δη-
μοσίαν διηρησάιν, ήτις εινε εις θέσιν να
κάμῃ τον άπαιτούμενον έλεγχον. Μένει ό-
μως το άποτον ότι ο στοιγικώτατος προς
την βιβλιοθήκην και συνετάτατος και τόσω
χρήσιμος κ. Α. Καμπούρογλους έπιστῖσθη
ολίγην πικρίαν από δημοσιογράφον, ένῳ αν
παρετηρήθῃ ποτὲ βραδύτης περί την έπι-
στροφὴν βιβλίων τινός, η βραδύτης αὕτη
προήλθε μόνον από δημοσιογράφους, προς
τους όποιους δεν ήδύνατο ο γνωρίζων την
δημοσιογραφίαν έφορος να άγρηθῇ τον ά-
παραίτητον φρεσισμόν διά του βιβλίου, έγ-
νώμενος μάλιστα και ο ίδιος προσωπικῶς,
διά να εινε εν τάξει με τον νόμον.

Όπωςδήποτε τον κ. Καμπούρογλους γνω-
ρίζει καλά όχι μόνον η κοινωνία, η όποία
τόν αγαπά, άλλα και η ύπηρεσία, και τοῦτο
άρκει διά να τον ικανοποιήσῃ.

ΣΤΟΝ ΠΟΙΗΤΗ ΜΑΒΙΑΝ

Όλβιε!
Τεχνίτη με τῇ σμίλῃ
της άρμονίας και του ρυθμοῦ,
Τραγουδιστῇ Μαβίλῃ!
Το εύλογημένο το χαμόκλαδο ποῦ έδέχτηκε
στά φύλλα τον τα ματωμένα την ψυχῇ σου
και στο κορμὸ του το μονομύρισμα γλυκίσμας
κι' άδέρφους της μαγεμένη την πῶ σῃ σου,
ό, έγινε προσοκίνημα
βοήθιος, έσσηκλῆσι
θρόνος!

Κι' άμα ο' άρχισῃ
το μονομύρισμα της νύχτας με τα κλάματα
των άστρων, στο γαλάζιο το μυστήριο του ύπνου
θῆνε ο άγιος πόνος
το αἰώνιο το φίλημα
και τ' άφύπαστο τραγούδι του παγκόσμιου του κά-
λνου.

Κι' άπ' το ρυθμό ποῦ άντήχησε η ψυχῇ σου πρὺ-
νά πάη να βασίλῃ σ' άλλῇ δύσιν, γογγύσας
πῆρε ρυθμούς πειο μαγικῶς των πεπνῶν το
νάσσαμα

και του βουνοῦ η κελαρόστρα βοῦσι.
Και τα χλωμά τα βράδια, και η νύχτες, και
το άστροφεγγῆ,
κι' η λιγερῆς της ρεματίας φίλφρες
μαζὶ τῆς μυστικῆς τους άρμονίας κοίταν
κ' έγιναν λυρῆς
άπάνω στοῦ βομοῦ σου το μυστήριο...
να ψιθυρίζουν δῆμον, άγνωστῆς έσπερινούς...
Κοιτ' όνομά σου και τῇ δόξα σου έπήσανε
τά έφημερώματα, η αὔρας και τ' αἶρι
ποῦ άμα τρανὸ φουσηῖ
σ' αἰγῆς ελευθέρης τα ρόδα, θα το φέρῃ
στο Μανωσάστια, στα Ἠρῶα και στα Πανδέα
πῶχων οι αἰῶνες στήσι
για τους άθάνατους και τους τρανούς,
Κι' όπου και σῷ, ο τεχνίτη, εἰλάεφες
με το σταθί, και με το στήχιον σου τῇ σμίλῃ
μετώπες, τρέπτινχα κι' άνάγλυφα,
τραγουδιστῇ Μαβίλῃ!

Κζῖρον Γ. Κ.

Ο ατελείωτος χορός

(Βεσσαραβική παράδοσις)

Εις τα περὶχωρα του Κισαβέ βλέπει κανείς σω-
ρόν λίθων σχήματος κυκλικῶ. Εν τῇ μέσῳ τοῦ
περίεργου τούτου σωροῦ υπάχει λίθος, υπερβάλ-
λων όλους τους άλλους κατά το μέγεθος. Οι σο-
φοί άκόμη φιλονεικοῦσι διά τῇν ύπαρξιν των λί-
θων τούτων και άλλοι μὲν παραδέχονται τον σω-
ρόν ως λείψανον ειδώλων της προϊστορικῆς επο-
χῆς, άλλοι δὲ ως μνημείον κατασκευασθέν υπό
του προϊστορικοῦ ανθρώπου προς άνάμνησιν νίκης
κατ' ισχυροῦ. Η διαφωνία έξακολουθεῖ και έκά-
στη των γνώμῶν τούτων έχει υποστηρικτάς, άλλ'
οὔτε οι μὲν οὔτε οι δὲ δύνανται να άποδείξωσι δι'
έγγράφων τεκμηρίων.

Η λαϊκή δημος φαντασία έπλάσσε μύθον, περί
της προελεύσεως των φίλων τούτων και ιδού
αὐτός:

«Υπήρχε ποτὲ αν τῇ χώρα, προεηνήτρια γῆ-
ραία εις την όποιαν κάποτε έφάνη καλὸν να ο-
πανδρεύσῃ τον Σέρριον με τῇν Πράσκοδα. Η προ-
εηνήτρια ήλθεν εις τους γονεῖς του ένός, ήμῖλτος
διά το ζήτημα αὐτό και παρετήρησεν ότι οὔτοι
οὔδεμιν άντήρριπον έφερον. Έπειτα έπεσκέφθη
τους γονεῖς της άλλης ήμῖλτος θερμότερον και
έπέστηεν. Ένθουσιασμένη η προεηνήτρια, κατα-
γοητευμένοι οι γονεῖς, πλήρεις χαρᾶς οι μνηστή-
ρες. Έγενε λαμπρὸς γάμος, τον όποτον έπηκο-
λούθησεν ώραίστατη και ευχάριστος έορτή. Πα-
ραυρήθη πολὺς κόσμος και οι προσκαλημένοι κάθε
τόσο έλεγαν: «πικρό! πικρό! (συνήθεια παρά
τοῖς χωρικοῖς διά να εξαναγκάζουν τους νεονύμ-
φους να άσπάζονται αλλήλους). Εν τῇ άρχῇ ὁ-
πήρχε κάποια τάξις έπειτα όμως έπεκράτησε με-
γάλη ζωήρτης. Όλοι οι νέοι ήσαν ύψηλοσώμει
και ώραιοι: τα κορίτσια εύρισκαν τον ένα ωραιό-
τερον από τον άλλον.

Εις νό τέλος οι προσκαλημένοι ήρχισαν ν' ά-
ποχωρῶν: μαζὶ ήτο και ο Ιεραὺς των όποιον ο
λαὸς υπερηγάπα. Πολλοί ήθέλησαν να τον συνο-
δεύσουν την προχωρημένην αὐτῇν ώραν. Εις τον
δρόμον ήματα, γέλωτες, ήμῖλται και θάρρος!
Διήρχοντο από το νεκροταφεῖον και ο Ιεραὺς εἶ-
πεν εις τους συνοδούς του.

Σιωπή κύριοι! Μὴ ταράσσετε την ήσυχίαν
του τόπου τούτου! εἰδὼ μόνον νεκροί υπάρχουν.

«Αλλά ο καθέτις γνωρίζει ότι διά τους μεθυσμέ-
νους η θάλασσα εινε βαθειά έως τα γόνατα» οὔτω
κανεῖς δεν έπρόσβην εις τους λόγους του Ιεραῦς.<

ν λ

Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ. — Εύζωνοι εἰς τὸ Μπιζάνι.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ. — Μία παράστασις Ἑλλήνων ἐρασιτεχνῶν εἰς τὸ Σικάγον τῆς Ἀμερικῆς

Πολιτικοὶ αἰχμάλωτοι τῆς Θάσου

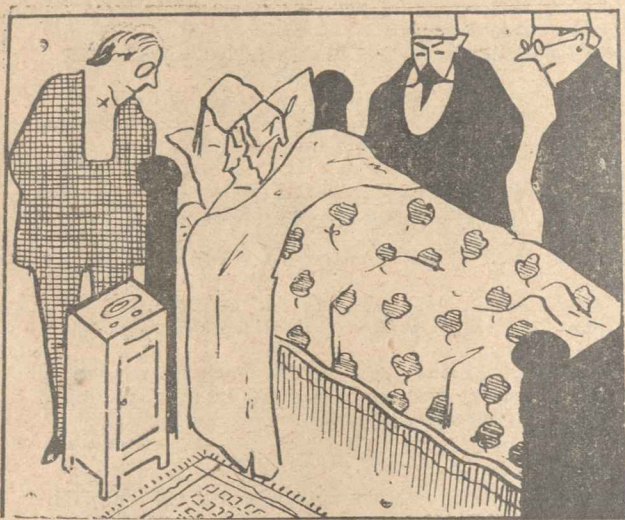

Ἡ μεταφορὰ τοῦ νεκροῦ Βασιλέως ἐκ τοῦ ἀνακτόρου Θεσσαλονίκης εἰς τὴν παραλίαν πρὸς ἐπιβίβασιν ἐπὶ τῆς Ἀμφιτέλειης
(Φωτογρ. κ. Γ. Παπαδάκη. — Ἀποστ. δις Ἀγγελ. Τσιώμου)

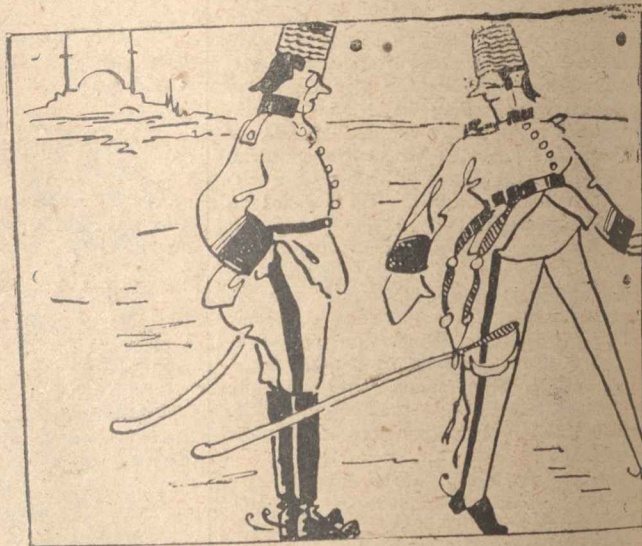
ΕΥΘΥΜΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Ο ΣΟΥΛΤΑΝΟΣ. — Ἐλπίζω, κύριοι, ὅτι θὰ μοῦ εἰπῆτε αὐτὴν ἰδῶ.
Ο ΕΛΛΗΝ. — Νὰ ἰδοῦμε:

— Ζεύρετε ; Εἶνε πολὺ βαρειά.
— Ἐγὼ πιστεύω ὅτι μόνον ὁ ἥλιος τῆς Μικρᾶς Ἀσίας
θὰ τὸν ὠφελήσῃ.

— Ποῦ πηγαίνεις ;
— Νὰ ἰδῶ τὴν μονομαχίαν τοῦ Ἐμβέρο μπέη.
— Μὴ κ' πιάζεις. Αὐτὴ ἡ μονομαχία δὲν θὰ γίνῃ ποτὲ.

ΤΑ «ΟΥΡΙ» ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
— Ἀλλάχ, Ἀλλάχ, τί κάνετε αὐτοῦ ;
— Τί παράξενο ; Ἀφοῦ γινήκαμε Ἕλληνίδες μαθαίνομε τὸν Καλαματιανό.